

Ramon Ferré Solé

Alcalde de Calafell

Expert en urbanisme i amant de l'hoquei

Ramon Ferré coneix l'ofici de l'edificació a fons. És arquitecte de professió i això li dona un major coneixement del terme i de les estratègies de disseny que s'han de fer en un municipi. Nascut a Calafell fa 40 anys, és pare de dos fills i ha estat sempre vinculat a l'esport i més concretament a l'hoquei i al club local, el C.P. Calafell. És un apassionat per l'arquitectura i amant del seu ofici. Va ser un dels fundadors del col·lectiu Estudiants pel Patrimoni.

En l'àmbit polític, és regidor de l'Ajuntament de Calafell pel PSC des del 3 de juliol de 1999. Els dos primers anys al consistori va ser Regidor delegat de l'Àrea de Projecte de Ciutat i posteriorment va ocupar la cartera d'Urbanisme. També ha estat Conseller Comarcal del Baix Penedès en dos períodes diferents. Al PSC és membre de l'executiva comarcal on ocupa el càrrec de portaveu.

Sr. Ferré, comencem parlant del Pla Director d'Obres de Calafell, un element molt important per dissenyar i construir el municipi. Qui és actualment el seu estat d'execució?

Actualment s'està elaborant un pla per als quatre anys del mandat. L'actual configuració política de la corporació obliga a buscar consensos molt amplis per planificar actuacions a llarg termini. Això no treu que, mentrestant, no fem res.

Per exemple, hem accelerat la inversió per adequar l'edifici que acollirà el nou cicle formatiu de jardineria i horticultura, hem pavimentat el pàrquing que dona servei a l'escola La Ginesta i al camp de futbol de Segur o començat les obres de la nova sala de plens.

Hem de recordar, a més, que crearem un sistema de participació ciutadana segons el qual tothom podrà decidir on van a parar els diners dels impostos. Cada barri tindrà una inversió municipal proporcional al seu nombre d'habitants i els veïns decidiran quines obres es fan i quines es fan primer. L'Ajuntament hi presentarà les seves propostes, però seran els ciutadans els qui triïn.

De les moltes accions que fa l'ajuntament de Calafell per mantenir en bon estat tots els immobles, cal destacar la línia de subvencions que es concedeixen per a la rehabilitació d'edificis i reforma de comerços...

En el que portem de mandat, hem resolt definitivament les convocatòries que continuaven vives dels anys 2013 i 2014, i hem tret una nova convocatòria. La rehabilitació d'edificis se sub-

venciona al nucli antic, en l'àmbit del Pla de Barris. Els ajuts per a la reforma del comerç són tant aquí com a la resta del municipi. Només en el cas del comerç, estem parlant de 60.000 euros anuals.

Una de les targes de presentació de Calafell, per a les persones que venen de fora, és el seu Passeig Marítim, un espai que a més utilitzen tots els habitants del municipi i que ha estat sotmès a una reforma a fons, oi?

Si. Les obres es van donar per acabades a principis del passat estiu. No obstant, penjaven alguns serrells que s'han anat resolent. El projecte finalment executat ha estat molt menys ambiciós que l'original, però acabada l'obra, ens toca igualment fer-la funcionar com el motor de l'economia local que havia de ser. En aquest sentit, hi ha obertes qüestions com els usos del passeig, per exemple pel que fa a les terrasses de restauració, i aprofundir molt més en la idea de museu a l'aire lliure.

Parlem ara d'altres intervencions a equipaments de Calafell que s'estan duen a terme actualment. La primera d'elles, és l'actuació al Centre de Dia.

Aquestes obres van començar el passat mes de setembre i estaran acabades abans d'un any. També es construeix un Centre Ocupacional que compartirà algunes instal·lacions en el mateix recinte de la Masia de la Sínia. La inversió és de 1,5 milions d'euros, que assumeix la Fundació Santa Teresa del Vendrell, a canvi de gestionar el servei durant 30 anys.

És un projecte importantíssim, perquè dona resposta a dues de les principals demandes que existeixen al municipi.

Una altra intervenció destacable és la del nou Institut La Talaia. Quin és l'estat d'execució?

El departament d'Ensenyament de la Generalitat ha confirmat que el nou edifici estarà acabat en qüestió de mesos i que podrà estrenar-se el proper curs escolar. Ja era hora, després dels anys que el centre porta en situació de provisionalitat en uns mòduls.

Tenir l'edifici definitiu, a més, permetrà començar a oferir estudis de Batxillerat. Així mateix, Ensenyament ens ha garantit que el col·legi Vilamar tindrà també una solució definitiva per al curs vinent.

En l'àmbit sanitari, està en marxa el projecte del Cap de Segur, una obra indispensable actualment...

Cert. Aquestes obres està previst que acabin la propera Setmana Santa. El CAP permetrà ampliar el nombre de metges i d'especialitats que hi ha a l'actual consultori, que feia anys que oferia un servei insuficient per a un nucli tan poblat com Segur de Calafell.

Amb aquest CAP en marxa i el Centre d'Alta Resolució que funciona a Calafell des de fa uns anys (i que és pràcticament un hospital sense llits), l'atenció sanitària al municipi tindrà per fi el nivell mínim que li correspon. Aprofito per dir que l'espai que el consultori actual deixarà lliure a les dependències municipals de Segur permetrà crear-hi una comissaria de la Policia local, amb la qual cosa el cos tornarà a tenir presència permanent al nucli.

En l'apartat d'obres, parlem també de les que afecten a l'entorn del castell i al propi castell. Com està aquesta actuació ara mateix?

El projecte d'intervenció integral al nucli antic, que va acollir-se a la Llei

de Barris, està força aturat pel que fa a les obres pendents, a causa de les retallades pressupostàries, tot i que han continuat fent-se els plans socials i de dinamització del comerç. S'han acabat algunes de les obres importants, tant de carrers com patrimonials, però, lamentablement, les que falten també són de les més grosses, com la remodelació dels carrers Jesús i Mar i de l'edifici El Sindicat.

Els ajuntaments amb Pla de Barris ja tenen dificultats per cobrir el seu 50% de la inversió, o sigui que imaginin-se si han d'avançar el 50% de la Generalitat. Per això estem buscant alternatives econòmiques. Entre elles, un pla que acaba de treure l'Estat molt semblant a la Llei de Barris de Catalunya i que cobriria els mateixos objectius amb un finançament equivalent.

El municipi de Calafell té un nucli molt dispers i això obliga a fer plantejaments urbanístics molt a mida, centrats en arribar a tots els espais. Com es configura la ciutat de cara al futur?

El Pla d'Ordenació Urbana Municipal vigent va posar fi a un creixement esbojarrat. El nombre d'habitatges previstos per l'anterior Pla General es va retallar dràsticament i només es preveia un creixement que compactés el municipi i "omplís buits" entre els barris ja existents. L'esclat de la crisi va deixar en no res aquesta limitada previsió, tot i que darrerament hi ha hagut una petita revifalla de les noves edificacions.

Tot el que pogués dependre del creixement urbanístic, inclosa la creació de serveis o de sòl públic, haurà d'abordar-se avui amb altres solucions. Si no, és fiar-ho a molt llarg termini, i ja veuríem de totes formes.

Un exemple evident del que dic és la qüestió de l'habitatge social, tan necessari en aquests moments. Plantejar-se avui tirar endavant promocions públiques és poc menys que impossible, però podem identificar pisos buits, sovint en mans dels bancs, i incloure'ls en una borsa d'habitatge de lloguer social. Si cal, penalitzant a les entitats que no hi col·laborin. Ja en tenim localitzats uns 400.

Parlem de la Inspecció Tècnica d'Edificis, la ITE, com a eina que permet identificar l'estat de conservació dels immobles més antics. La seva aplicació, fins ara, ha estat en mans de la bonhomia de

les administracions locals que poden esdevenir un bon pont de diàleg amb els propietaris. Com està aquest tema a Calafell?

Sabem que hi ha edificis que no compleixen els terminis legals màxims per sotmetre's a inspecció. De fet, si hem de ser sincers, el grau de compliment s'acosta a zero. I a tot arreu, no a un municipi en concret.

És un problema d'entitat perquè hi ha implicada la seguretat de les edificacions i de les persones que hi viuen i hi treballen. No hauríem de crear alarmisme o una psicosi de pànic, perquè que un edifici no s'hagi sotmès a inspecció no el fa necessàriament insegur. Però no s'ha d'oblidar que són precisament els controls i les revisions les que garanteixen la seguretat.

Hi ha falta de consciència i seguretat de desconeixement de la normativa. I la crisi no ajuda gens. Com pot afrontar el cost ja no de la inspecció sinó de les possibles reparacions una comunitat que tingui habitatges o locals buits, desnonats, amb litigis sobre la propietat, ocupats... O en mans d'entitats financeres, que no es distingeixen precisament per complir amb les seves obligacions.

Això que diré és una opinió política i no tècnica: hem de trobar alguna mena

de solució per facilitar a tothom el compliment de la llei. La competència podrà ser nacional, però els ajuntaments també poden actuar-hi per ajudar. I ser valents: si exigim que compleixin simples particulars, hem d'obligar els bancs a fer-ho.

Com a persona molt vinculada al sector de la construcció i edificació, quina opinió en té de la figura dels aparelladors?

Dons miri, servidor és arquitecte de professió, per la qual cosa sé de què parlo. I només puc tenir paraules d'elogi per a uns professionals insubstituïbles en qualsevol construcció. I que són claus en l'àmbit de la seguretat i la prevenció, a més de ser experts en el manteniment i rehabilitació de les edificacions, l'eficiència energètica i moltes altres tasques.

Com poden les administracions, en aquest cas l'ajuntament de Calafell, col·laborar amb els aparelladors?

Em sembla que, en la línia del que parlàvem fa un moment de la ITE, tenim un possible terreny de col·laboració. Evidentment, nosaltres estem oberts a totes les iniciatives que sorgeixin de les entitats professionals i de la societat civil en general. ●●●